

helst af i Tjenestemændenes Lønninger, men siden er de blevet nedsat med mindst 75 Mill. Kr. — 75 Mill. Kr.! Der er i det hele taget vist ikke ret mange af Tingets ærede Medlemmer, der har gjort sig klart, hvor store Summer disse mange Nedsættelser af Tjenestemændenes Lønninger andrager. Først kom Sparekommissionen med alle dens Nedsættelser, der kostede Tjenestemændene 14 Mill. Kr. Dertil kom 4 Millioner, som Sparekommissionen bevirkede i Henhold til Pristallets store Fald fra 1. April 1922. Det forholder sig nemlig saaledes med Sparekommissionens Nedsættelser, at den for det første stryger en Masse Tillæg, Tjenestemændene har, og nedsætter en hel Mængde andre, men desforuden gaar de mange forskellige Tillæg, Tjenestemændene har, Kørepenge, Overarbejdspenge o. s. v., ned i Forhold til Pristallet, og derved fremkommer de 4 Millioner, jeg omtalte i Henhold til Pristallet af 1. April 1922. Saa kommer Konjunkturtillæggets Nedgang med en Trediedel, som kostede Tjenestemændene 16 Millioner. Efterhaanden bevirkede de forskellige Pristal en Besparelse for Statskassen paa Tjenestemandslønningerne paa 36 Millioner. Saa kom der atter en Millions Besparelse ved Sparekommissionens Nedsættelse i Henhold til Pristallet af 1. Oktober 1922, og nu kommer der igen en Millions Besparelse paa Sparekommissionens Nedsættelse i Henhold til det Pristal, der er faldet i denne Maaned. Saa har endelig Tjenestemændene under de Forhandlinger, der er ført, umiddelbart før det foreliggende Forslag blev fremsat, tilbudt den højtærede Finansminister at gaa med til en 10 pCts Nedsættelse af Konjunkturtillæget over hele Linien, hvilket betyder en Besparelse paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Saaledes kommer jeg til det Resultat, at for saa vidt vi gaar ind paa at tage imod den 10 pCts Nedsættelse af Konjunkturtillæget, som Tjenestemændene allerede har tilbudt, har Statskassen sparet $75\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig paa Tjenestemandslønningerne. Det er ikke en Besparelse en Gang for alle paa $75\frac{1}{2}$ Mill. Kr., nej, det er en Besparelse, som kommer igen Aar for Aar; saaledes er Forholdet. Men den højtærede Finansminister er ubønhørlig; han mener, han skal have 8 Mill. Kr. yderligere foruden de $75\frac{1}{2}$ Million, han allerede har faaet. Jeg er ganske klar over, at den højtærede Finansminister ved sin Udtalelse, som jeg før citerede, har taget et Forbehold, som han naturligvis nu vil fremføre. Han sagde nemlig:

Saa længe det overhovedet er finansielt muligt, vil han ikke røre ved Tjenestemændenes Lønninger. Jeg venter, at den højtærede Finansminister nu vil sige: Ja, det sagde jeg ganske vist, men læg Mærke til, at jeg sagde: Saa længe det overhovedet er finansielt muligt, og nu er det ikke finansielt muligt længere. Det kan imidlertid jeg og mit Parti i alt Fald ikke godkende. Naar det er lykkedes den højtærede Finansminister at spare 75 Millioner paa Tjenestemandslønningerne, mener jeg nu ikke, at Samfundet er i den Grad forarmet, at det staar og falder med, om den højtærede Finansminister faar de 8 Millioner mere eller ikke. Man har sagt i den senere Tid, at Tjenestemændenes Antal udgør 4 pCt. af den samlede Befolkning; dette Tal, 4 pCt., vil jeg ikke have Ansvaret for; jeg har læst det forskellige Steder, og jeg har ikke set, at der er blevet taget Afstand derfra; det er ikke blevet modsagt, saa jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtigt. Men hvis det er rigtigt, at Tjenestemændenes Antal udgør 4 pCt. af den samlede Befolkning, synes jeg, det er et meget antageligt Bidrag, Tjenestemændene har givet, naar de har ofret $75\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Samfundets Gavn, og saa synes jeg rigtignok ogsaa, at hvis det skulde være nødvendigt for vort Finansvæsen at faa 8 Mill. Kr. til, kunde det være mere passende, om den højtærede Finansminister tog dem fra de tiloversblevne 96 pCt. af Befolkningen fremfor at lægge dem paa de 4 pCt. Man siger jo for et gammelt Ord, at det gør ikke saa nøje med en Pølse i Slagtetiden, og for Øjeblikket er vi jo for saa vidt i Slagtetiden. Millionerne ruller ganske godt. Jeg tillader mig igen, skønt det er gjort ofte tidligere, at minde om, hvorledes Millionerne rullede, den Gang den højtærede Trafikminister indkøbte sine dyre Kul; jeg tillader mig at minde om, hvorledes man lod Millionerne rulle, da man vedtog den dyre Militærordning, og det er i ganske frisk Minde, hvorledes Millionerne rullede, da vi havde Landmandsbankens Affærer under Behandling. Dette er kun et Par Eksempler, tagne i Flæng; men disse Eksempler kan ærede Medlemmer supplere efter Behag; der er nok at tage af. Jeg synes derfor, at den højtærede Finansminister kunde lade sig nøje med de $75\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som han allerede har faaet. Det er mit Partis Standpunkt, og jeg skal derfor anbefale, at man søger at komme til Forhandling om denne Sag paa Grundlag af det Tilbud, som Tjenestemændene allerede har